

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

שמחת סוכות

בלילות חול המועד בתי חב"ד מקיימים עצרות גדולות של שמחת בית השואבה. האירועים נערכים בחוצות הערים, ביטוי לענייני המיוחד של חג הסוכות, שמביא את אוירת הקדושה אל הרחוב, עד שהרחוב עצמו רוקד. כמרכזן חסידי חב"ד משמחים את כוחות הביטחון, ובייחוד את חיילי צה"ל. פעילות מיוחדת מתקיימת במרכזים רפואיים, בבתי אבות, בריכוזי עולים ואף בבתי כלא.

הקפות בכפר חב"ד

כמיטב המסורת, ועד כפר חב"ד מזמין את המוני בית ישראל להקפות השניות המפורסמות, שנערכות בבית הכנסת 'בית מנחם' בכפר. אלפי יהודים, מכל גוני הקשת, נוהגים לבוא להקפות המיוחדות האלה, ולשמוח שמחה טהורה וסוחפת, עם חסידי חב"ד. את שמחת ההקפות יובילו הזמר נמואל הרוש ותזמורתו של גרשון פרישטט. ההקפות יתחילו בשעה 8:30 בערב.

סמינר שמחת תורה

ארגון התקשרות חווייה יהודית עורך בשמחת תורה סמינר מיוחד בירושלים, בנושא 'השמחה כאתגר'. הסמינר יהיה איליה בימים שלישי-חמישי, כ"כ"ב בתשרי (14-16 באוקטובר), עם מיטב המרצים. טל' 03-9302030.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
6:08	6:44	6:42	6:10
7:02	7:38	7:31	7:01

319 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

היהלום שמנצנץ מתוך הבוץ

כל יהודי בתוך נפשו הוא יהלום יקר. אל לנו ללכת שולל אחר הרושם החיצוני. עמוק בפנים מצויה הנקודה היהודית היקרה מפז

חיבור יהודי חובק עולם עם השורשים שלנו (צילום: ישראל ברדוגו)

תקופת החגים חושפת פנים אחרות של עם ישראל. בני האדם נעשים רכים יותר, מפויסים יותר. בתי הכנסת המלאים בראש השנה וביום הכיפורים משקפים את הזיקה העמוקה למסורת ישראל. יום הכיפורים שבו מדינה שלמה מורם שבת ועומדת מלכת הוא תופעה חסרת תקדים בעולם כולו. והשיא הוא הריקודים עד כלות הנשמה בשמחת תורה עם ספרי התורה הצמודים לחיקנו.

לה. ייתכן שהוא מציג כלפי סביבתו, ואף כלפי עצמו, את שכבות הבוץ. אבל אל לנו ללכת שולל אחר ההסוואה. עלינו לזכור תמיד שבפנים מצויה הנקודה היהודית היקרה מפז.

שמחה משותפת

כשאנו רואים את היהודי הזה בא בשמחת תורה לרקוד עם ספר התורה, זה הרגע שבו הוא מגלה מי הוא באמת. הוא לא היה מגיע לולא היה מרגיש שהשמחה הזאת היא גם שלו. כאן באה לידי ביטוי הנקודה היהודית שבנפשו. פתאום הוא מרגיש שגם הוא יהודי, שגם הוא אוהב את התורה, שגם הוא מתגעגע לקדושה המסומלת בה.

ביום הזה נופלות פתאום כל המחיצות. הלמדן רוקד לצד האיש הפשוט, הפרופסור ליד השרברב, המהדר במצוות לצד מי שאינו שומר את מצוות התורה. השמחה המשותפת היא על עצם העובדה שאנחנו יהודים ושיש לנו תורה. שמחה זו משותפת לכול, ולכן היא מקיפה את כולנו.

השמחה הזאת של סוכות ושמחת תורה חותמת את חגי תשרי, וזה המסר שאיתו אנו יוצאים לחיי היום-יום של כל השנה - שכולנו יהודים חמים, אוהבי תורה ומחבביה. צריך רק להסיר בעדינות את שכבות האבק, ואז תגלה אצל כולנו הנשמה היהודית הגדולה.

בתקופת החגים המוני בית ישראל מתחברים לשורשים, למסורת, לאמונה, לתחושת האחדות. בחצרות הבתים עומדות סוכות, וגם מי שאינם בהכרח מקיימי קלה כחמורה משתדלים לשבת בסוכה ולהמשיך את רציפות הדורות. כל יהודי מרגיש צורך לבטא את היהדות שבו, בדרך זו או אחרת.

לא המראה קובע

בחיי היום-יום אנו נוטים לשפוט דברים על פי המראה החיצוני. לא קל להתעלם מהדמות הנראית בעיניים ולהביט אל תוך הפנימיות. בוחן כליות ולב הוא הקב"ה לבדו, ואילו אנחנו רואים את המעשים ושומעים את הדיבורים, ועל-פי זה קובעים את התייחסותנו לאדם. לכן נדרש מאיתנו מאמץ כדי להבחין במהות האמיתית שמסתתרת מאחורי המעטה החיצוני.

גדולי החסידות המשילו את היהודי ליהלום יקר שנפל לבוץ וכוסה שכבה עבה של רפש. מי שמביט בו במבט שטחי, ימרה להשליכו הצידה, כגוש עפר חסר ערך. אבל מי שיועד את האמת, יחזיק בגוש עפר זה בהתרגשות, בידעו שבפנים טמון האוצר היקר. הבוץ אינו אלא שכבה חיצונית, אבל מאחוריו מצוי היהלום הזוהר.

כזה הוא כל יהודי, יהיה מי שיהיה. בתוך נפשו הוא יהלום יקר. הנקודה היהודית זוהרת ומאירה בתוך נפשו, גם אם כל ימות השנה הוא מתנכר

יהודי אינו נכרת מיהדותו

שיהודי לעולם אינו נכרת מהקב"ה. הוא נגרר לחטא בגלל פיתויי יצרו, אך הוא נשאר יהודי והוא נתבע להתנהג כיהודי.

הזעקה שהתפרצה

גם התרסתה של מרים בת בלגה "זאב, זאב" – מבטאת את הקשר הפנימי הזה. בתוך השאלו הרוחני שבו הייתה; בשעה שפגעה בקודשי ישראל כשהצטרפה ליוונים שחיללו את בית המקדש, התפרצה מפיה הזעקה לגורלו של עם ישראל והיא קראה אל הקב"ה: מדוע אינך מגן עליהם ואינך מסייע להם?...

רעיון זה, שבכל יהודי, גם אם הוא שרוי במצב רוחני ירוד, טמון החיבור העמוק לכלל ישראל – מצוי במאמר חז"ל "כל ישראל ראויים לישב בסוכה אחת". הכוונה הגדול ונערה שנישאה לנכרי יכולים לשבת בסוכה אחת! אפילו "פושעי ישראל מלאים מצוות כרימון". שכן העבירות הן קליפה חיצונית בלבד, ואילו פנימיותו של יהודי מלאה טוב.

(תורת מנחם כרך נא, עמ' 58;
ו' בתשרי ושמחת תורה תשל"ה)

במסכת סוכה, אלא על עצם אזכורו. הוא חז"ל קבעו שהתורה אינה מדברת אפילו בגנות בהמה טמאה, וכל שכן בגנותם של ישראל. אם בכל זאת היה צורך לספר על האירוע היה אפשר להימנע מלנקוב בשמה. מדוע לספר בפרטי פרטים את הפרשה החמורה?

אם לא דיי בכך, הגמרא אף מסיקה מהענשת כל משפחתה ש"אוי לרשע ואוי לשכנו", ועל המשקל הזה "טוב לצדיק – טוב לשכנו", כדברי רש"י: "שמרובה מידה טובה". איך ייתכן שממעשים רעים כל-כך אפשר ללמוד דבר טוב?

יהודי נשאר יהודי

יש לומר שבעומקו של הסיפור טמונה משמעות חיובית. הגמרא מדגישה "מעשה במרים בת בלגה", כדי לשבח את עם ישראל שרק נערה אחת המירה את דתה בתקופה חשוכה זו.

יתר על כן, גם לאחר שהמירה את דתה ונישאה ליווני, עדיין היא נדרשת לתת את הדין על שדפקה בסנדלה על המזבח. הדבר מלמדנו

בסיום מסכת סוכה מסופר על מרים בת בלגה, בת למשפחת כוהנים, שהמירה את דתה בימי השלטון היווני בתקופת הבית השני, ונישאה לסרדיט (קצין) יווני. בשעה שנכנסו היוונים למקדש רקעה על המזבח בסנדלה וצעקה: "לוקוס לוקוס (זאב, זאב)! עד מתי אתה מכלה ממונן של ישראל ואי אתה עומד עליהם בשעת הדחק?...". בעקבות זאת הענישו החכמים את משפחתה ו"קבעו את טבעתה וסתמו את חלונה".

לכאורה נראה שהסיפור הזה סותר את מהותה של מסכת סוכה. עניינה של הסוכה הוא "לְמַעַן יִדְעוּ דִרְתִּיכֶם כִּי בְּסֻכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם" – חינוך הדורות הבאים על ניסי הקב"ה. אילו הייתה אותה בת כוהנים זוכרת את חג הסוכות לא הייתה מידרדרת כך, שכן הייתה מאמינה שהבורא יגאל את בני ישראל כשם שגאלם בעבר.

למה לפרסם?

למעשה, השאלה אינה רק על מיקום הסיפור

אמרת השבוע

חתן הדר

שנה אחת היה קשה להשיג אתרוגים באזור הוסיאטין. הצדיק רבי מרדכי שרגא פייביש מהוסיאטין שיגר שניים מנכבדי מקורביו לרוסיה כדי להביא משם אתרוג.

את ראש השנה עשו השליחים במז'בוז'. סמוך לעיר היה מחנה צבאי, ובין החיילים היו יהודים. ראו השליחים נער צעיר, יצחק מאיר שמו, שטורח ועמל להשיג אוכל כשר ושאר צורכי החג בעבור החיילים, והתרשמו ממנו מאוד.

בשובם וברשותם האתרוג אמרו לצדיק: "האתרוג שהבאנו איננו יודעים עד כמה הוא 'הדר', אבל בחור שהוא 'פרי עץ הדר' ויכול להיות חתן לבת הרבי – מצאנו". ואכן, הנער נשא את בת הרבי ולימים נודע כרבי יצחק מאיר מקופישטינץ.

פתגם חסידי

"שמחת תורה היא על התורה שנלמד מכאן ולהבא, שכן על מה שלמדנו בעבר אין מקום לשמחה, כי מיהו היכול לומר שכבר למד את התורה כראוי" (רבי מנחם מנדל מקוצק)

חג הסוכות | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

האור העתידי

"כל האזרח בישראל ישבו בסוכות" (ויקרא כג,מ). האור האלוקי הנעלה, שעתיד להאיר ולזרוח אחרי ביאת המשיח בתוך פנימיותה של כל נשמה בישראל, מתגלה כיום בבחינת 'מקיף' בלבד, בבחינת 'סוכה', שכן בזמן הזה אין האור הזה יכול להתגלות בפנימיות.

(לקוטי תורה)

סגולת הגנה

סוכה היא סגולה כנגד יצר הרע, שלא יפגע ביהודי אחרי התשובה של הימים הנוראים. ראה לכך מיעקב אבינו, שהקים לו 'סוכה' אחר שנפרד מעשיו אחיו.

(רבי חנוך מאלכסנדר)

זה הקב"ה

"ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל" (ויקרא כג,מ). "פרי עץ הדר" – זה הקב"ה, "כפות תמרים" – זה הקב"ה, ו"ענף עץ עבות" – זה הקב"ה, ו"ערבי נחל" – זה הקב"ה.

(ויקרא רבה)

ניצוצות זורחים

"כל האזרח בישראל ישבו בסוכות". 'אזרח' מלשון זריחה. כל מה שזורח ומבהיק, כל ניצוץ של קדושה ושל זוהר המצוות, הכניסו לסוכה.

(אדמו"ר הזקן)

בהתקרבות מרגישים

"ולקחתם לכם ביום הראשון" (ויקרא כג,מ). אומר המדרש (תנחומא): "ראשון לחשבון עוונות". אין אנו מרגישים באמת את חומרתו של העוון עד אחרי הגילויים הנעלים של חג הסוכות. הדבר דומה לעבד פשוט שחטא כנגד המלך, ולאחר מכן העלהו המלך למשרה נעלה ומכובדת, שרק אז הרגיש את מלוא חומרת החטא.

(הבעל שם טוב)

תשובה מאהבה

עבודת הימים הנוראים, ראש השנה ויום הכיפורים, היא תשובה מיראה, ההופכת את הזדונות לשגגות בלבד; ואילו בחג הסוכות, שאז העבודה היא תשובה מאהבה ושמחה, נהפכים הזדונות לזכויות. לכן חג הסוכות הוא "ראשון לחשבון עוונות", כי אז מתחילים העוונות עצמם להתהפך לזכויות.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

מה מצער

בשולחן ערוך נאמר: "ירדו גשמים, הרי זה ייכנס לתוך הבית", מפני שהאדם מצטער במצב כזה מן הישיבה בסוכה. אולם אם יהודי מצטער יותר מכך שאין הוא זוכה לשבת בסוכה, הרי ממילא חייב הוא לשבת בסוכה, אף שירדים גשמים.

(בית יעקב)

ניסיון האתרוג

התלמידים שהקיפו את רבי ישראל בעל-שם טוב, מייסד החסידות, בסעודת ראש-חודש, הביטו בצער במורם ורובם, שדאגה ניסכה על פניו והן שיקפו הבעה מתוחה ושונה מן הרגיל. התלמידים ניסו לעשות כמה וכמה פעולות כדי לשמח את רבם ולהפיג את דאגתו – אך ללא הועיל.

לפתע קרב אל השולחן יהודי פשוט, ר' דוד שמו. הבעש"ט הבחין באיש ופניו אורו באחת. נהרת שמחה הופיעה עליהן ומחתה את קמטי המתיחות. בקול מתרונן הזמין את ר' דוד לתפוס מקום לצידו, העניק לו מפרוסת החלה שלו, והוסיף להנהיג את הסעודה בהתרוממות רוח, כאילו לא אירע דבר.

התמיהה שנסקפה על פני התלמידים לא נסתרה מעיני הבעש"ט. איך ייתכן שבמקום שבו לא הצליחו הם, תלמידיו הקרובים, ה'חבריא קדישא', הצליח יהודי פשוט? הבעש"ט שילח את ר' דוד למשימה כלשהי, וכאשר יצא החל לספר לתלמידיו במה זכה ר' דוד שעצם נוכחותו הביאה לו שמחה.

איש עני היה ר' דוד. הוא התפרנס מעבודות מזדמנות, ושכרו הספיק אך בקושי לצורכי ביתו.

יום אחד, בהתקרב חג הסוכות, נקלע ר' דוד לשוק ארבעת המינים. הוא שוטט בין הדוכנים השוקקים והתבונן במוכרי האתרוגים, שהצינו את מרכולתם היקרה לאמידים שבלקוחות.

הביט ר' דוד באתרוגים המוזהבים וליבו נכמר. כמה היה רוצה עתה להיות עשיר. לא, הוא אינו זקוק לחיי פאר ורהבתנות. דיי לו במועט. הוא מסתפק בבית צנוע, במזון בסיסי, ושמח בחלקו. אך כמה היה רוצה לקנות אתרוג מהודר לעצמו, ולא להזדקק – כיתר בני הכפר – לברך על האתרוג הציבורי שקנתה הקהילה לטובת מי שאין ידו משגת.

באותו רגע גמלה החלטה בליבו. בשנה הבאה יחסוך פרוטה לפרוטה וישיג אתרוג מהודר. הוא ידק את החגורה ככל יכולתו, ויצבור מטבע למטבע עד שיגיע לסכום הנדרש.

ואכן, בהתקרב חג האסיף יכול היה ר' דוד להיות מרוצה. שנה שלמה אגר מטבעות, וכשהם צוררים בכיסו הלך

ואת המחסור התמידי השורר בביתו. מה לו ולזוטות שכאלה. יש לו עכשיו אתרוג כליל השלמות!

אלא שרעייתו לא הייתה שותפה לשמחתו זו. היא התייסרה יום-יום בקשיי העוני, ראתה את עיני הילדים הרעבים ללחם, וליבה נשבר בקרבה. כשראתה את בעלה שב הביתה ובידו האתרוג המהודר, והוא מרחף בעולם של אושר עילאי, התפרץ כל התסכול שאגרה במשך זמן רב. היא לא הצליחה להבין מדוע בזבו בעלה סכום כסף גדול כל-כך על אתרוג, במקום להשתמש בו לצורכי החג.

במר נפשה חטפה את האתרוג מן התיבה המגוננת ו...נגסה בזעם בפיטם, עוקרת אותו מן האתרוג והופכת אותו לאתרוג פסול חסר ערך...

ר' דוד נאלם דום. בעיניים פערות מתדהמה עמד נטוע על מקומו, מביט באתרוגו היקר שנפסל באחת, ולא ידע את נפשו. אך מיד התנער, חשק את שפתיו והבליג. יכול היה לכעוס, להתקומם ולזעוק מרה – אך הוא הביט בשלווה באתרוג הפסול ובצעדים כבדים סב לאחוריו. "היא צודקת", הרהר בליבו, "כנראה איני ראוי לברך על אתרוג מהודר כל-כך".

השעות נקפו. בעוד זמן קצר יתקדש חג הסוכות. ר' דוד הבין שחלום האתרוג הפרטי נגזו לו, ויהיה עליו לברך על האתרוג הקהילתי, אך הבעיה הייתה שכל כספו תם. אין לו אפילו פרוטה אחת כדי לשלם את דמי ההשתתפות באתרוג הקהילה.

באין ברירה נטל כלי מכלי הבית ומשכנו כדי לאפשר לו לקבל הלוואה קטנה. בכסף הזה מיהר לשלם את חלקו באתרוג הקהילה, כדי שחלילה לא ייוותר בחג הסוכות בלי יכולת לברך על האתרוג.

"מבינים אתם את גודל הניסיון שהיהודי עמד בו?", סיים הבעש"ט את סיפורו באוזני תלמידיו. "לאחר שחלמו הגדול התנפץ באחת וכל מאמציו במשך שנה תמימה ירדו לטמיון, התגבר ר' דוד ולא כעס – זה היה ניסיון שלא היה כמותו מאז ניסיון העקדה! לכן שמחתי כל-כך בראותי אותו".

הרבי מליובאוויטש, שסיפר פעם אחת את הסיפור, הטעים והסביר: "מעלתו של ר' דוד כאיש פשוט הייתה שלא חש כלל את גודל הניסיון שעמד בו. מרוב פשטותו סבר שאין הוא ראוי לאתרוג מהודר, ולכן עמד בניסיון בפשטות ובטבעיות".

באותו רגע נהרו פניו של ר' דוד, והעידו כי אין מאושר ממנו. הוא אחז את האתרוג בידי הגרומות, התבונן ביופיו, וליבו עלץ על שזכה להדר במצוות "ולקחתם לכם פרי עץ הדר". באותה שעה שכח לגמרי את מצוקתו הכלכלית, את חייו הקשים

אל השוק ותר אחר אתרוג שיתאים לדרישותיו. הוא בחן אתרוגים רבים, הביט בהם מבעד לזכוכית מגדלת, מדד את מבנה גדילתם ואת צורתם – ולבסוף מצא את האתרוג ההולם. זה היה אתרוג יקר ונדיר ביופיו, אך ר' דוד שילם את מחירו בלי היסוס.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

ניצחון בסוכות

חג הסוכות מתואר בדברי הנביא זכריה (פרק יד) כחג שבו יתרחש הניצחון על אומות העולם שיתאספו על ירושלים למלחמה, בזמן הגאולה. לדעת המפרשים, המלחמה המתוארת שם היא מלחמת גוג ומגוג (שעליה ניבא גם יחזקאל בפרק לח'ל). ואלה קווייה הכלליים: כל האומות נאספות למלחמה על ירושלים, מצליחות לכבוש אותה ולהגלות מחצית מהעם, ואז הקב"ה יוצא ונלחם באויבי ישראל ומנחיל להם תבוסה מוחלטת, ובעקבותיה שלל כל הגוים מחולק לעם ישראל.

בהמשך הנביא אומר שהגויים שיישארו לאחר המלחמה הזאת יתהפכו לטוב ויעלו בחג הסוכות לירושלים להשתחוות לה; ואלה מהם שלא ירצו לעלות לירושלים – יינגפו במגפה וייענשו.

מבחן וגמול

הקשר המיוחד בין הגמול לאומות העולם ובין חג הסוכות בא לידי ביטוי גם במאמר חז"ל (עבודה זרה גא), שבבוא עת הגאולה יטענו אומות העולם שגם הן היו רוצות לקבל מצוות וליהנות משכרן. הקב"ה נענה לטענה זו ונותן לגויים 'מצווה קלה' – סוכה. "מיד כל אחד ואחד נוטל והולך ועושה סוכה בראש גגו, והקב"ה מקדיר עליהם חמה בתקופת תמוז, וכל אחד ואחד מבעט בסוכתו ויוצא".

יש קשר פנימי בין חג הסוכות ובין אומות העולם. בזמן בית המקדש היו מקריבים בימי חג שבועים פרים, כנגד שבעים אומות העולם. חג הזה הוא מקור של השפעה רוחנית לא רק לעם ישראל, אלא גם לגויים. לכן גם המבחן של הגויים יהיה במצוות סוכה, וגם הגמול שישולם להם – בניצחון עליהם במלחמה – יהיה בחג הסוכות.

שלוש מטרות

מלחמת גוג ומגוג עצמה היא מן הדברים הסתומים שעליהם הרמב"ם אומר (הלכות מלכים, פרק יב, הלכה ב): "לא ידע אדם איך יהיו עד שיהיו". אין בידינו לתרגם את דברי הנביאים ואת מאמרי חז"ל בנושא זה לתחזית מפורטת ומציאותית, וגם יש סתירות בין המקורות בפרטים מהותיים – בזמנה של המלחמה הזאת, באופייה, באישים שינהלו אותה ובתוצאותיה. במידה מרובה הדברים תלויים גם במעשיו של עם ישראל. לכן הרמב"ם מסכם ואומר שאין ראוי לעסוק בדברים האלה, שאינם מביאים לא לידי יראה ולא לידי אהבה. שגא כדעת ההמון, המלחמה איננה בין 'גוג' ובין 'מגוג', אלא גוג הוא מלך מגוג. גוג הוא מלך גדול, המשמש נשיא של עוד אומות ("נשיא ראש משך ותובל" – יחזקאל לחב). חז"ל חלוקים במהות המדינות הללו, ואם כך היה בימי התלמוד, ברור שכיום אין שום אפשרות לדעת מי הן האומות הללו. רק לאחר התרחשות הדברים יהיה אפשר לדעת שאכן זה 'גוג' שאליו התכוון הנביא.

למלחמה זו שלוש מטרות: א) לגרום לכל העולם להאמין בה, לאחר שהכול יראו את אותותיו ואת מופתיו; ב) לשלם גמול לאומות הרעות ולהשיג את נקמת ה' בגויים הרשעים אשר רדפו את עם ישראל; ג) לזכך את עם ישראל ולסלק מהם את הפושעים והמורדים, שאינם ראויים לראות את נפלאות הגאולה (או לגרום להם לעשות תשובה שלמה).

כפי שנראה מדברי הנביאים וחז"ל, לא יצטרך עם ישראל להילחם בגויים הרבים שיעלו עליו. המלחמה תנהל עלידי הקב"ה עצמו, בניסים ובנפלאות עצומים. כמו-כן חז"ל אומרים שהמשיח יילחם בגוג ובצבאותיו על-ידי 'רוח שפתיו', כפי שנאמר: "ברוח שפתיו ימית רשע". ברור עוד שהמלחמה תביא שפע וברכה לעם ישראל, ועמה תגיע הגאולה לשלמותה.

הצמד שמשמיע 'קול ביער'

החברים הזמנתי לשיעורי תורה משותפים". כיום הוא חסיד חב"ד ואב לשלושה.

התקרבות ביוזאיקה

אצל צור המסלול עבר במחוזות אחרים. לאחר השירות הצבאי מאס בעולם הקלסי וחיפש כיוון אחר. לאחר מפגש עם מוזיקאים מאזור הגליל, הצטרף להרכב מתחיל. בהמשך קיבל מלגה מקולג' ברקלי למוזיקה ונסע ללמוד בבוסטון.

בשעותיו הפנויות עבד בחנות יודאיקה, ושם נתקל בפעם הראשונה בחייו בתפילין, מזוזות, טליתות וכו'. סקרנותו גדלה, וכשחזר לארץ ביקש לטעום יהדות. שיעורי חסידות הובילו אותו לשמירת מצוות. צור אף הוא מצא את מקומו בחסידות חב"ד, וכיום הוא נשוי ואב לשני ילדים.

הניגון שהחזיר

בשבו לארץ עבר להתגורר באזור פרדס חנה, ושם פגש את נדב. הרקע הדומה והחוויות המשותפות חיברו אותם זה לזה. הם החליטו להשתמש בכישרון שקיבלו מבורא העולם והקימו את להקת "א גרויסע מציאה", ששילבה ניגונים יהודיים עם סגנונות מוזיקליים אחרים. מאז ועד היום, במשך יותר משבע שנים, הם מנגנים יחד. "הרקע המשותף שלנו גורם לנו להיות טובים יותר על הבמה", הם אומרים. "פעמים רבות

הם נולדו וגדלו במקומות אחרים, אך שניהם התאהבו במוזיקה בצעירותם ודרכיהם נפגשו בשנות העשרים לחייהם. הם חזרו בתשובה יחד, וכיום הם מופיעים במשותף בארץ ובעולם ומקדשים שם שמם. הכירו את הגיטריסט נדב מנחם בכר (34) והכנר אורן צור (40).

את דרכם המוזיקלית החלו בנפרד. בכר למד נגינה בגיטרה כילד בחדרה, וצור למד לנגן בכינור בדימונה. בהיותם צעירים מאוד עלו על מסלול המוביל לאולמות הקונצרטים וניגנו מוזיקה קלסית. אלא שאט-אט החלו רצונות חדשים לפעם בתוך נפשם. רצון לביטוי אישי וייחודי יותר, רצון להביע באמת את מאווי הנפש.

מהפך במזרח

שנים לאחר מכן יצא בכר לטיול במזרח, כרבים מחבריו. המטרה הייתה חיפוש רוחניות והתנתקות מהשגרה היום-יומית. יום אחד פגש שליח חב"ד והשניים צללו לשיחת מעמיקה. נשמתו של בכר נדלקה והוא החליט להתקרב למסורת. "פתאום התוודעתי לעצם המושג שיש חיים יהודיים", הוא מספר.

כעבור זמן הלך לשיבה ברמת אביב והתחזק בשמירת תורה ומצוות. "בשלבם הראשונים היה חשש במשפחה ובקרב החברים שאתנתק מהם, אבל הפתעתי אותם כשדווקא חיזקתי את הקשר. בהמשך עשינו יחד סעודות שבת משפחתיות. את

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומיר

שמחה מתפרצת

שאלה: מה משמעותה של 'שמחת בית השואבה' המתקיימת בחול המועד סוכות?

תשובה: בזמן שבית המקדש היה קיים הייתה מתחילה שמחה זו במוצאי החג הראשון, ואמרו חז"ל: "כל מי שלא ראה שמחת בית השואבה - לא ראה שמחה מימיו". השמחה ליוותה את שאיבת המים בעבור ניסוך המים על גבי המזבח, ככתוב "ושאתם מים בששון". בתלמוד הירושלמי נאמר ש"משם שואבים רוח הקודש", שהשכינה שורה מתוך שמחה. חסידים ואנשי מעשה עושים 'זכר למקדש' גם בדורותינו, בשיר ושבחה לה' כמעט כל הלילה, ומרבים בנרות.

בחצרות האדמו"רים עורכים 'שולחנות' וגם בחוגים אחרים עורכים שמחה. יש המזמרים את

מנגינת החיים. נדב בכר ואורן צור (צילום: סיון אופיר)

אפשר לראות איך הניגונים לוקחים את הקהל לעולמות אחרים. זה מדעים".

בשנים האחרונות הוציאו כמה אלבומים, בנפרד ובמשותף. אחד הניגונים שביצעו יחד, הניגון 'קול ביער', נהפך ללהיט בתחנות הרדיו הכלליות. "באחת ההופעות ניגש אלינו אדם וסיפר שהיה שלב בחייו שהחליט לנטוש את דרך התורה", משתף בכר. "את העזיבה הרשמית החליט 'לחגוג' ביציאה לבילוי בתליאביב. בדרך הפעיל את הרדיו ושמע את הביצוע שלנו לשיר. ברובמקום החליט לעשות סיבוב פרסה, תרתי משמע, ולחזור לביתו. את הסיפור סיפר לנו בעיניים דומעות".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

